

საქართველოს სსრ კულტურის სამინისტრო
ხალხური შემოქმედების რესპუბლიკური სახლი

ყურძენა სთქვა

ხალხური

თბილისი
1963

784.4 (425.22)

ჩემი ხალხის სიმღერა

ყურძენმა სთქვა

ზომიერად ჩაწ. მ. ჩიჩინაძევილის მიერ.

f ვა! ყრა-ძვე-მასთჳა ვაჳ ბი - ცი ვაჩ

ვა - ჩა - ცა - ცმ ყრა-ძვე-მასთჳა ვაჳ ბი - ცი ვაჩ

მ ყვა-ცა ხიც-ვაჳ ვა - ჳმ-ბა-ნი ვა-ჩა-ცა-ცმ

საე - ბი - გო და სე-ღე-ჭი - რი მ ხაე - ხის ხე-ციო

1. 2. 3. 4. 5
და - ვა - თა - სი მია - ვაე - ჳა - ვი - ვა

მია - ვაე - ჳა - ვი - ვა!

M 13459-61
2

FM 154
2

3m

12/695

FM 157
საქართველოს
ბიბლიოთეკა

უზახო

ყურძენმა სთქვა: — მეც ხილი ვარ,
ყველა ხილზე უმჯობესი,
სალხინო და სადუხჭირო, —
ხალხის ხელით დანათესი,

ზამთარში ვარ ხმელი ჯირკი,
გაზაფხულზე აფყავადები,
და დავისხამ ყურძნის მტევნებს,
დავმწიფდები, დავშაქრდები.

დამკრიფავენ გოგონები,
გადამყრიან საწნახელში,
ტალიკ-ტალიკი ბიჭები
დამაჭერენ ფეხებს ყელში.

დამჭყლეტავენ, დამშურავენ,
ჭურში ჩამაჩუხჩუხებენ,
შუცეცხლოდ წამოვდულდები, —
ამომიღებენ, დამღევენ.

ჭკვიანს თავში ჭკვას შეუშლი,
სახეს დავდებ სულ სხვა იერს, —
შემოსძახებს გიჟმაჟურად:
სუფრულს და მრავალჯამიერს.
მრავალჯამიერ!

მუს. რედ. ს. ნახიძე.

ლიტ. რედ. ე. დიდიმამიშვილი.